

zduraznila COMECE. „Evropská unie vznikla v důsledku světové války, která přinesla nesmírnou zkázu a nespočet obětí. Tyto okolnosti se dnes jeví jako znepokojivě aktuální a vyzývají nás, abychom znovu a s novým odhodláním našli důvody a vůli usilovat o evropskou jednotu a mír,“ doplnil s tím, že současná válka působí utrpení Ukrajincům, ale také zhoršuje sociální podmínky ostatních Evropanů, zvláště těch nejslabších.

v Bruselu či Strasburku, účastnit se slavnostního programu nebo se zapojit do debaty, přispět k tvorbě společné umělecké instalace vytvořené z papírových holubic nebo třeba vyslechnout koncert.

Už na celou sobotu 6. května otevřela dveře kolemdoucím také Kaple Evropy v bruselské parlamentní čtvrti. Jedná se o ekumenický prostor, kde mají duchovní zázemí věřící euroúředníci a jejich spolupracovníci. (sch)

račními programy pro mládež nebo se podílet na úpravách arcidiecézního pastoračního programu. Rada si sama zvolí vedení a po třech letech bude obměněna.

OSTROU KRITIKU IMIGRAČNÍ POLITIKY USA vyslovili tamní biskupové. Minulý týden skončila platnost kontrolních omezení z roku 2020. Nahrazuje je nařízení Bidenovy administrativy, které dále ztěžuje vstup do země a za

pi v roce. Omírají děti. Smrt nemůže být přijatelnou součástí naší imigrační politiky,“ ohradil se za biskupy šéf komise pro migraci, biskup elpaský Mark Seitz.

KOMUNISTICKÁ STRANA ČÍNY posiluje kontrolu nad katolickou diecézí v Šanghaji, která byla řadu let bez biskupa a v níž se nachází hlavní národní svatyně v Šešan. Bez konzultace s Vatikánem sem úřady před měsícem dosadily biskupa Josefa Šen Pina, jehož Svatý

dohodu s Vatikánem z roku 2018. Šen Pina loni zvolila prorožimní část čínské církve do svého čela. Minulý týden biskup přijal v Šanghaji stranickou delegaci a prezentoval jí výsledky tzv. sinizace – tedy „počinšťování“ církve podle představ komunistických úřadů. Poté prohlásil, že katolická komunita v Šanghaji „musí mít politickou identitu a držet se vedení strany“. Za utlačované souvěrce v Číně se církev každoročně modlí 24. května. (kai, cna, ucanews)

INZERCE

Po šesti dnech na Ukrajině můžu říct: Děkuji Charitě a lidem za pomoc!

Strávila jsem na Ukrajině 6 dnů – od 23. dubna do 28. dubna 2023. Nyní přemýšlím, jak se naplnil účel naší cesty. Ráda bych se proto s vámi – čtenáři Katolického týdeníku – podělila o vzpomínky i úkoly, které jsem si odvezla. Chtěla bych moc poděkovat Arcidiecézní charitě Olomouc (ACHO) za pomoc s organizací celé cesty. Všechny naše schůzky ukázaly, že ACHO, Charita ČR a obecně Česká republika mají na Ukrajině velmi dobré jméno. Vědí, že přicházíme s konkrétní pomocí a že ji myslíme vážně. Já na Ukrajině neřešila dodávky zbraní, tanků a munice, to není v mojí kom-

petenci. Řešila jsem konkrétní pomoc – pomoc do sociálních zařízení, do dětských domovů, do škol. Spolupráci mezi ukrajinskými a českými městy. Dokud válka neskončí, musíme pomáhat i ukrajinským dětem, rodinám a sociálním zařízením. Intenzivně jsem se věnovala situaci unesených ukrajinských dětí do Ruska. Podle oficiálních odhadů se jedná o 19 000 dětí. Rusko chce zničit budoucí generaci Ukrajiny. Proto chci řešit s Evropskou komisí a kolegy v Evropském parlamentu naše větší zapojení do pomoci a ve spolupráci s dalšími mezinárodními organizacemi pomoc při návratu unesených dětí.

Michaela Šojdřová
poslankyně Evropského parlamentu

Přesvědčila jsem se o velkém zapojení a důležitosti řeckokatolické církve a Charit v této krizové situaci. Říkám si, že lidem na Ukrajině by bez církve a Charit bylo mnohem hůře, možná by mnohem více trpěli. Například ve Lvově, kde jsem se setkala s místním metropolitou otcem Ihorem Vozniakem, církev poskytuje domovy pro sirotky a vysídlené osoby i psychologickou a lékařskou pomoc. Pro vysídlené děti hledá odbornou péči a nové rodiny. Mimořádně na mne zapůsobily aktivity Charity ve Chmelnyckém, kde pro prchající děti a jejich rodiče vybudovali speciální rehabilitační centrum,

psychologické poradny a teď se snaží získat finanční prostředky na hostel pro maminky, jejichž děti prochází rehabilitací. Z tamní kuchyně rozvážeji jídlo stovkám potřebných.

Navštívili jsme také Charitu v Kolymyji. Je to nejvýznamnější partner olomoucké charity, přes kterou ACHO směruje většinu své pomoci pro Ukrajinu. I zde si lidé zažili nálety raket a bezmoc, nedaleko je totiž vojenské letiště. Přesto už pomohli více než 50 tisícům vysídlených osob z východu Ukrajiny, a to nejen pomocí materiální, ale i psychologickou a lékařskou. Jejich počet zaměstnanců se dokonce během války zvýšil o polovinu.

Otci Romanovi, řediteli Charity v Ternopilu, jsem položila otázku, kterou slýchávám od občanů u nás v České republice: „Proč to všechno Bůh dopustil?“ Odpověděl mi: „Bůh za válku nemůže, dal člověku svobodu, ale může to pro nás mít i ten smysl, že budeme silnější.“ Nad tou větou pořád přemýšlím. Doufám a věřím, že po skončení války budeme všichni silnější, semknutější. Že si opět uvědomíme, jak důležitá je pro nás svoboda a bezpečnost. A také, jak důležitý je pro nás vztah k Bohu.

Moc děkuji Charitám – v České republice i na Ukrajině – za obrovskou pomoc, kterou poskytují potřebným. Já jsem si z Ukrajiny přivezla spousty úkolů a nyní budu pracovat na tom, abych pomohla ukrajinským dětem a rodinám. Informace o dalších krocích budu postupně zveřejňovat na mé webové stránce www.sojdrova.cz. Zde najdete také celý můj deník z cesty na Ukrajinu, kdybyste si ho chtěli přečíst.

Ráda bych závěrem poděkovala Václavu Keprtovi, Kateřině Biolkové a Pavlu Langerovi z Arcidiecézní charity Olomouc, mému asistentu Martinu Ondráčkovi a všem dalším, kteří se podíleli na přípravě mé cesty na Ukrajinu.

Autorka je poslankyní Evropského parlamentu, členkou Skupiny pro práva dětí

poslanecký klub
els
v evropském parlamentu